

Spis treści

11 Wstęp

13 Splatając czy splątując „otwarty świat”

- 13 Świat tkany ze słów...
- 18 Świat się rozpadł...
- 20 Obrazy-uobecnienia, które czegoś chcą...
- 23 Opowiadać czy zamieszkiwać świat?
- 34 W polu kwantowym, w polu literackim

40 Nauka i sztuka w stanie splątania

- 40 „Splątane związki” humanistyki i fizyki – czyli nie takie znowu „modne bzdury”
- 52 „Z wnętrza teorii”. Od teorii z „ducha sztuki” do „teorii splątanej”
- 82 Od „antropologii linii” do dyfrakcji, czyli *Wielkie piękno* na krytycznej scenie
- 101 Taneczne zwroty, dramatyczne montaże, performatywne splątania

114 Kultura znaczenia – kultura obecności – kultura splątania

- 114 Od *mimesis* do performatywności reprezentacji
- 127 Od „tekstowego świata” do „splątanego świata”
- 149 Od postmodernizmu do posthumanizmu. Performatywność jako splątanie
- 162 Od kresu antropocentryzmu do początku człowieczeństwa
- 173 Od wiersza-buntu do wiersza-płaczu. Wisławy Szymborskiej *Noc* i Stanisława Barańczaka *Płakała w nocy, ale nie jej płacz go zbudził*
- 193 Od listków Becketta po „teksty po nic”. Czy materia ma znaczenie?

202 Świat kwantów – świat potencjalności – świat sztuki

- 202 Gombrowicza *Ślub* – nieokreślony świat w manierze performatywnej
- 213 Pintera *Lekki ból*, czyli „wyglądasz inaczej po ciemku”

Becketta <i>Kwadrat</i> do kwadratu, czyli pośrodku sceny i w „węźle uniku”	219
Różewicza <i>Kartoteki</i> . Dramaturgia rozrzucenia i anamorfozy, czyli „sztuki splątane”	232
Różewicz w pracowni Velázquezego, czyli w pułapce malarstwa, teatru i literatury	248
Vermeer interpretuje Bohra, czyli do kogo należy czerwony kapelusz?	261
Fra Angelico w laboratorium Heisenberga i Didi-Hubermana, czyli fresk jako inskrypcja	266
Bernini w eksperymencie Schrödingera i Bal, czyli rzeźba w marmurze, w płomieniu i... w teatrze	272

Dramat to aktywny czasownik 276

Być jak czasownik... „Zwrot dramatyczny” w literaturoznawstwie	276
Dajcie mi dramat, a poruszę świat	285
Dramaturgia, czyli wojowanie (najazdy i „odwojowania”)	295
Dramat i teatr – sztuki splątane	304
Dramaturgia jako dyskurs możliwy	326

Dramatografia 331

Dramatografia jako wytwarzanie aktu splątania, czyli dramaturgia pojęć	331
Dramatografia jako „pisanie dramatem”, czyli Hamlet, który się przebiera	338
Dramatografia jako „zawieszenia percepcji”, czyli dramaturgia zmiennego ramowania	344
Dramatografia jako „sceno-grafia pisma”, czyli dramaturgia zapisywania	350
Dramatografia jako sztuka, czyli dramaturgia śladu	357

W stanie podejrzenia 360

Dramat języka. Od języka „w stanie podejrzenia” do języka „w stanie splątania”	360
Dramatografia protestu. Otwieranie okien: na balkonie-łóż (Maneta) i w oknach-scenach (<i>Manifesta</i>)	370
My/Oni – przeskalowania. Komunikacja międzykulturowa jako teatr i jako performans	383

392	Dramaturgie performatywności
392	Literatura – sztuka performatywna
402	Performatywność sztuki – czyli w stanie superpozycji
414	Performatywność – działanie w przestrzeni kwantowej
415	Performatyka: nie-dyscyplina
421	Humanistyka splątanego świata
421	Bez przymiotników. Humanistyka w stanie splątania?
422	Bez agonu. (Nie)agonistyczne taktyki krytyczne humanistycznych dramaturgii
424	Bez scenariusza. Świat nie ma etykiet
426	Bez definicji. Krawiectwo na literacką miarę, czyli literatura jako splątany świat
429	Bez dyscypliny. Bezkarność bez granic, czyli performuj albo... splątuj
433	Zakończenie
441	Podziękowania
443	Nota bibliograficzna
445	Bibliografia (wybór)
463	Spis ilustracji
467	Indeks nazwisk
479	Summary. Entangled World